

PREDGOVOR

Cijenjeni čitatelju, kao glavna urednica, ovim putem Vam predstavljam te Vas uvodim u novi broj Spectruma, koji smo u cijelosti posvetili našem osnivaču, sada pokojnom profesoru emeritusu Ivanu Golubu. Iako je broj koji držite u ruci u cijelosti zamišljen kao znak zahvalnosti, poštovanja, te divljenja tom običnom čovjeku, tom gorostasu sa zlatnim nalivperom, ovdje nismo prenijeli njegov životopis, jer kao što je sam za sebe napisao:

„Sve što pišem i što napisah, a zacijelo i što ću Deo dante napisati, moj je životopis. Baš sve.“¹

2 Ujedno, ove godine 2019. obilježavamo 350. godišnjicu našega Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu. „Dekan prof. dr. Tomislav Janko Šagi-Bunić piše 1969. u Bogoslovskoj smotri: “Ove godine pada za našu ustanovu veoma značajna obljetnica koju je vrijedno ili upravo dužnost proslaviti: 300. godišnjica javnopravnog utemeljenja početaka akademske teološke nastave u Zagrebu”. ... “Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu, čuva, naime, kao ustanova nepretrgnuti kontinuitet s akademijom koju su zagrebački Isusovci, na zakladi što ju je stvorio veliki prepošt zagrebačkog Prvostolnog kaptola Nikola Dijanešević, osnovali u svome kolegiju u Zagrebu u godinama 1662-1666 te kojoj je ugarsko-hrvatski kralj i izabrani rimski car Leopold I diplomom od 23. IX. 1669. podijelio sva prava i povlastice što su ih tada imale druge akademije i sveučilišta na području njegova suvereniteta”.²

289 godina kasnije naš utemeljitelj Ivan Golub izdaje prvi broj Spectruma 1967. godine, točno tri godine nakon ideje koju je obznanio prvoga

¹ GOLUB Ivan, Običan čovjek, Zagreb, 2013., str 13.

² <https://www.kbf.unizg.hr/350-godina-katolickoga-bogoslovnog-fakulteta-sveucilista-u-zagrebu/> (6.2.2019)

puta 1964. na seminaru iz dogmatike, a smatrajući nastanak Spectruma prijeko-potrebnim, kao što to možemo iščitati iz uvodne riječi tog prvog broja:

„Gotovo je i suvišno napominjati da nam je potrebna periodička publikacija studenata teologije. Potrebno je ponajprije da studenti naših bogoslovija imaju prilike svojim kolegama komunicirati svoje pokušaje i prinose na teološkom polju.“

Zagreb, 6. veljače 1967.

Ivan Golub, Dr. Teol, Lic.bibl. urednik³

Dakle, u ovom broju moći ćete pronaći radove naših bivših i sadašnjih studenata koji su željeli biti dio ovog novog broja, te doprinijeti i podijeliti svoja promišljanja sa svojim kolegama, profesorima te ostalima: „to ne vrijedi samo za one koji vjeruju u Krista nego i za sve ljude dobre volje u čijim srcima milost nevidljivo djeluje“⁴ Ujedno ćemo Vam pokazati kako je to bilo u počecima, odakle je i kako je sve krenulo.

3

Stoga, ovim brojem, i tebe cijenjenoga čitatelja pozivamo da nam se pridružiš u nastavljanju i njegovanju ostavljenoga nam nasljeđa, pozivamo te na intelektualno čuđenje te da ostaviš zajedno s nama trag i predaš nekim novim čitateljima doprinose svojih teoloških promišljanja.

Cijenjeni čitatelju, nemoj misliti da ti nisi, kao običan čovjek, kao student Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta dorastao teološkom promišljanju, nemoj se bojati čuditi, jer naposljetku i profesor emeritus Ivan Golub je bio samo običan čovjek, stoga „zginime“ zajedno u čuđenju životu, kao što je i on, taj običan čovjek „zginol“:

³ Iz prvog predgovora

⁴ GeS 22

„Ja nesem zginol. Bežal sem po cintoru, gledel slike kak su negda ljudi ozdraveli po Zagovoru Majke Božje Bistričke, spovedalnice sem brojil, vužgane sveče velike, drobne, debele gledel.

ja sem se čudil.

Ja se nesem zgubil.

I nikada se više nisam u životu izgubi. Jednom samo. Ali zapravo niti jednom. Nije li ipak „jednom“ - od onda do sada- „vazda“. Možda će mi Majka ona (Nebeska) ili Otac onaj (Nebeski)kad me nađe reći da sam se izgubio. A ja ću se čuditi. „Ja nesem zginol. Ja sem bežal oko cirkve, slike glede, sveče brojil...“

I prošao je život.”⁵

Glavna i odgovorna urednica,
Valentina Peršun, FTS 4.

⁵ GOLUB Ivan, Običan čovjek, str 120.

